AKBABA

— Hadi oradan beceriksiz, sünepe, mıymıntı, miskin... Elinden bir iş ge mediğini cümle âlem bilir...

— Uzatma da çabuk söyl : hanı n : Hürriyet mi istiyorsın, demokrasimi?..

AÇIK MEKTUP

Denizyolları Umum Müdürü Yusuf Ziya Erzin'e

Fıkrayı bilirsiniz belki: Rakının yasak edildiği bir devirde, baba erenler, deniz kıyısında, etrafı su ile çevrili bir kaya üstüne çıkıp demlenmeğe başlamış...

Biraz sonra sahilden geçen Karakullukçu hiddetle haykırmış:

— Bre ne yapıyorsun orada?..

Bektaşi, telâşsız cevap vermiş:

— Rakı içiyorum!

— Ne dedin, ne dedin?.. Rakı mı içiyorsun?.. Yürü karakola!..

İhtiyar bektaşi, oturduğu kayaya biraz daha yerleşerek:

— Yooook aslanım, demiş, buraya Kaptan Paşa karışır!

Şimdilik İstanbulun Kaptan Paşası da sizsiniz. Onun için, hayli deryadil olmama rağmen, şikâyetlerimi — bu şikâyetler pek sudan bile olsa — zatıâlinize arzedeceğim:

Efendim, bütün memurlar böyle midir bilmem, fakat sizin iskele memurlarında, hikmeti hüda, memurluklarını yolculara bir zorla duyurmak gayreti var!

Sabah, Ada iskelesine geliyorum. Saat on.. Gişeye yanaşıp elli kuruş uzatıyorum:

— Bir gidip gelme birinci...

Delikten, kahverengi bir memur, bembeyaz dişleri arasından mırıldanıyor:

— Gişe kapanıp açıldıktan sonra...

— Sebep?..

— Şimdi Yalova biletlerini veriyoruz. Sefer numarası değişecek!

— Peki, ben sabahleyin dokuz vapuruna gelip bilet alsam da o vapura binmesem, daha sonraki posta ile İstanbula geçsem ne olur?.. Sefer numarası değişmez mi?..

— Rica ederim bayım, bizi meşgul etmeyiniz!

— Pardon!

İskelede dolaşıyorum. Kalabalık bastırdıkça bastırıyor. Gişenin önü hınca hınç: Memur yok!.. Saat onu çeyrek geçiyor: Memur yok!... Vapur Heybelide: Memur yok!.. Derken, tam halk efendimiz, Karagözdeki çocuklar gibi: "Başlar mısın, başlıyalım mı?,,ya başlamak üzere iken gişe açılıyor!

İkinci fasıl, âkşamları vapura giriş meselesidir: Halk efendimiz, demir parmaklık içinde cambazane aslanı gibi sabırsızlanmakta.. Yolcular çıkmış.. Vapur bomboş.. Fakat sayın memurlar, biraz sonra Marmara rüzgârına göğüs gerecek bu bahtiyar yolculara kendi ehemmiyetlerini nasıl hissettirecekler?..

Şiş gözlari, bir tahlil raporu gibi:

— Albümin!

Fa'ih Rıfkı — Kalayciiii!..

diye bağıran ihtiyar bir memur çımacıya emrediyor:

— Açma!.. Öbür vapur da yanaşsın!

Çımacı, Siirtli lehçesiyle bir İstanbul türküsü tutturuyor... Biz, Denizyolları imparatorluğunun tebea-i sadıkası, azad edilmemiz için "irade,, bekliyoruz!

Fakat, şikâyetlerimin üçüncüsü, bilhassa üzerinde durulmağa değer sanırım:

25 eylûl, salı.. Saat, on ikiyi çeyrek geçiyor.. Büyükadadan 10,45 vapuriyle gelecek ailemi köprüde bekliyorum...

Vapur, Sarayburnunu döndü, yaklaştı, yanaştı.. Yolcuların, kadınlı, erkekli, çocuklu ve tayörlü, kostümlü, emprimeli seli durmadan akıyor..

Derken, bir genç memur, fikir hayatımızda imza sahibi bir Milletvekilimizin refikası arkasından koştu:

— Biletiniz?..

Hanımefendi, telâşsız, vakur döndü:

— Verdim efendim...

— Sonu 9 uncu sayfada —

AKBABA

Yıl : 23 Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : Yusuf Ziya Ortaç Sayı : 80

Z.E. Kütüphane Md. T

ŞÜPHE EDİYORUM!

Sınırları Millî Mücadelecilerin kılıçlariyle çizilen vatan haritasında, Osmanlı İmparatorluğundan ne kalmıştır?

Kadın değişti, erkek değişti, çocuk değişti, yazı değişti, mektep değişti... Fakat, yirmi beş yıl sonra, hayretle görüyoruz ki, bu baştan başa değişiklikler içinde değişmedik bir şey kalmış : Muhalefet!

Başı sarıktan, yüzü peçeden, maarifi medreseden, hükûmeti fetvahaneden, siyaseti şeriatten kurtaran inkılâp, muhalefeti ihanetten kurtaramamıştır!

Siyasî edebiyatımızda, hâlâ iftiranın bir adı var: tenkid!

Bu tenkid, hiç bir kutsal sınır tanımaz: Türk hükûmetinden Millet Meclisine, Türk matbuatından Türk Milletine kadar, fesad çanağı hokkasının bütün zifoslarını saçar.

Biri hoparlörünü Moskovaya, biri Vaşingtona açmış iki teneke ağız durmadan, ciyak ciyak haykırmaktadır:

— Türkiyede demokrasi yok!

— Türkiyede hürriyet yok!

— Türkiyede kanun yok!

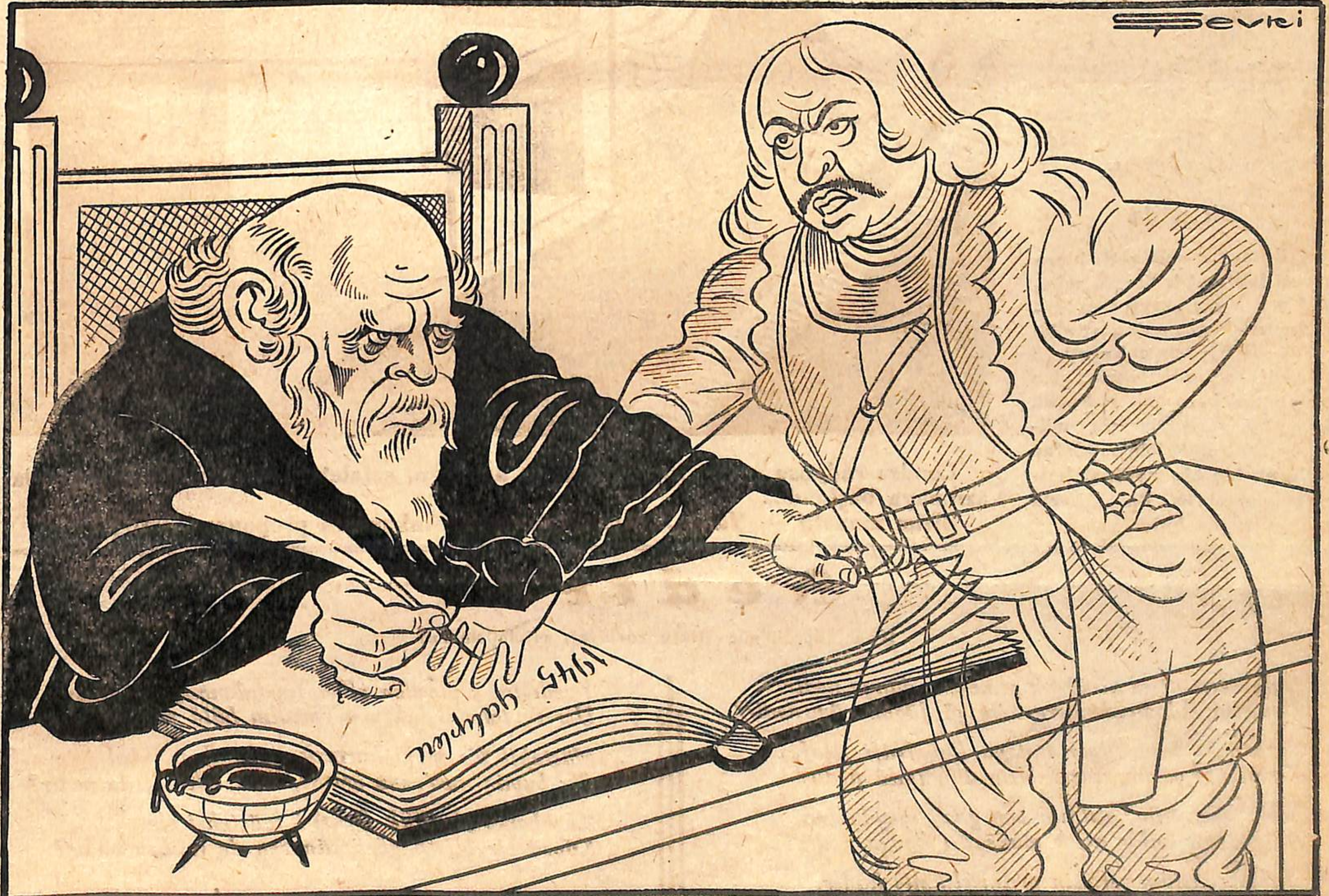
Millet Vekili misiniz?.. Adınız «cer hocası» dır.

Bakan mısınız?.. Adınız «demokrasi düşmanı»!

Bu hürriyet şamatası içinde, şakaklarım zonklıyarak düşünüyorum:

Türkiyede demokrasi var mı, yok mu?.. Bunu, onlar tartışa dursun... Fakat, Milletvekiline «Cer hocası» denilen bu memlekette ceza kanunu var mı, yok mu?.. Savcı var mı, yok mu?.. Bu sual sorulmaya değer!

Yusuf Ziya Ortaç

Tarih — İkinci dünya harbinin galiplerinden Sovyet Rusya, Deli Petronun düşüncelerini yerine getirmiye çalıştığından...
Deli Petronun ruhu — İftira etme ihtiyar!.. Ben, o kadar delice şeyler düşünmedim!

HABERLER

Bıçak

Sivasta ortağını bıçakla öldüren bir kasap on yıl hapse mahkûm oldu. Yargılama sırasında, yargıç sanığa sordu :

— Niçin bıçakla öldürdün ortağını?

Kasap büyük bir hayretle cevap verdi :

— Bire bay yargıç, ben kasabım, tabanca kullanacak değilim ya, namusum var benim!

Kaatilin avukatı müekkilinin bu meslekî dikkatini, hafifletici sebep olarak müdafaasında ileri sürecektir.

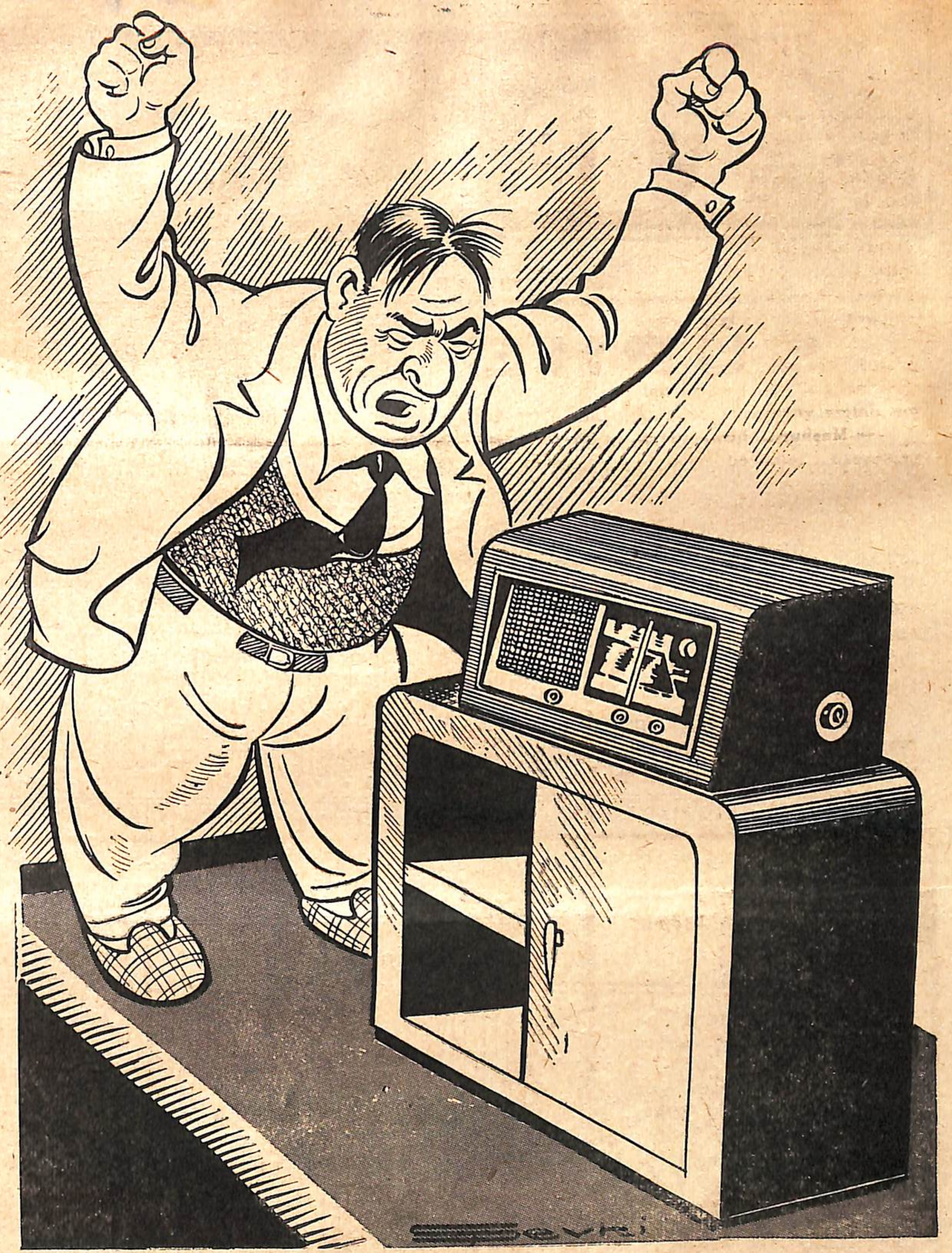
Kaza

Bir bahçıvan Çınardibinde tramvaydan kafasını uzatmış. Fakat Profesör Zati Sungurun yol kenarındaki otomobiline çarparak başı parçalanmış ve ölmüş. Eğer bu hazin hâdise reklâm değilse, profesörün şöhretini iyice sarsacak demektir. Zira efkârı umumiye, büyük hokkabazın derhal işe el koyarak kendine mahsus bir hünerle bahçıvanı sapasağlam tramvaya iade edeceğini ummaktadır.

Bir istifa

Eczacılar cemiyeti idare heyeti istifa etti. Bunun sebebini soran bir gazeteciye idare heyeti başkanı demiştir ki:

— Bizim idare heyetinin hikmeti vücudu eczacıların menfaatini korumaktır. Sağlık Bakanlığı yerli ilâçlara müsaade etmadiği için müdafaa edilecek hiç bir menfaat kalmadı demektir. Bu itibarla istifayı uygun bulduk !

Londra radyosu — Bu kış, Avrupada açlıktan, sefaletten ölecekler için mezarlar kazılmaya başlandı...
Bizim muhalif — Yalan.. Yalan!.. Mutlaka Ankaranın propagandasıdır!

Nedir ?

[Fuat köprülü'nün Divan edebiyatı antolojisinden]

Öyle sermestem ki idrak etmezem dünya nedir?
Men kim, Adnan Menderes kim, gördüğüm rüya nedir?

Sözlerin gelmez diyor imlâya Bay Nâfi Atuf,
Yirmi beş yıldır esasen bilmedim imlâ nedir?

Sell-i seyfettim, atıldım ben gaza meydanına,
Anlayanlar anlar artık maksad-ı kavga nedir !

Ordinaryüstüm velâkin ordinerlikmiş kader,
Şimdi tattık partiden biz tard-ü istifa nedir?

Yazdığım şeylerden elbet faydalanmıştır Vatan,
Ücret'i tahriri lâkin görmedim hâlâ nedir?

Müstakil bir parti kurmak maksad, istikbal için,
Biz bugün meb'usuz amma, kim bilir ferda nedir?

Akrabayız şimdilik Dehrî-i müstehzi ile
Köprü bir bitsin görürsün sen de istihza nedir?

Dehrî-i Zaman

Dikte

Ankara radyosu, Anadolu gazetelerine ara sıra tane tane söyleyerek havadis yazdırır. Bazen gazeteci olmayanlar da bunu dinlerler. Geçenlerde gene böyle bir haber veriliyordu. İşi gücü olmadığı için Kimyager Mehmet Ali Kâğıtçı verilen haberi not ediyordu. Radyo söyledi :

— Meşhur... bir... kimya profesörü... idam edilecek...

Mehmet Ali Kâğıtçı dalğın dalgın yazdı :

— Meşhur... bir... kimya profesörü... tahlil edilecek!

Bir kaza daha

— Bir genç kız tramvaya atlarken düşüp yaralanmış...

— Ee, ne yapalım, o da ayağının mantarile erkek işine karışmasaydı!

Dert ortakları

"Zaman„ nehrinin ortasında iki damla gözyaşı karşılaştılar.

Biri :

— Ah, dedi, ben sevgilisi tarafından bir başka kadın yüzünden terkedilen bir zavallının gözyaşıyım...

Öbürü içini çekti :

— Ben de öbür kadının gözyaşıyım.

Yaz saati

— Bu yıl gene kışı yaz saatile geçirecekmişiz.. neden böyle yapıyorlar yahu?

— Neden olacak, yazı hatırlayalım da, sabah karanlığında, ayazda bir az içimiz ısınsın diye...

İkramiye

Patron, yazı işleri müdürüne emretti :

— Yarınki nüshaya da "memurlara ikramiye verilecek„ diye yaz!

— Ama, gene "verilmeyecek„ diye tekzibederler..

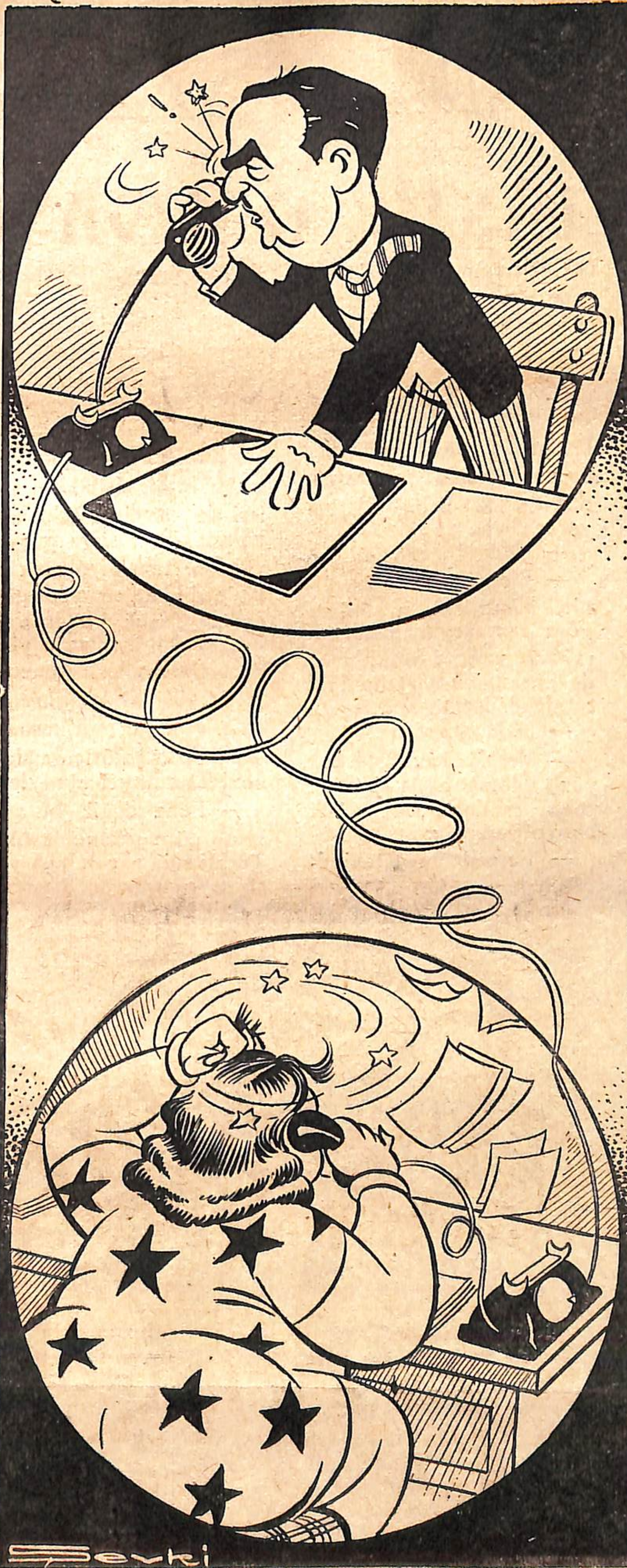
— Etsinler... Nasıl olsa gazete bir kaç bin tane fazla satılır, ikramiyeyi biz almış oluruz!

Anla!..

Berber dükkânında :

Müşteri — Artık bu kadarı fazla! Beş defadır yüzümü kesiyorsun. Dükkân sahibi nerede?.. Seni şikâyet edeceğim...

Kalfa — Karşıki berberde tıraş olmağa gitti!

S. Sertel — Felâket Emin, felâket...

A. E. Yalman — Ne oldu.. Yine Falih Rıfkı hücum mu ediyor?.. Rahmi Apak cevap mı veriyor?.. Yoksa İncedayı matbaaya mı geliyor!

S. Sertel — Daha fena.. İnsanlara hakikî düşüncelerini itiraf ettiren bir ilâç bulunmuş!

Analiz Vergisi

Galiba "anafora„ benzediğ için olacak : Ben, bütün "ana„ ile başlayan kelimelerden korkarım. Misal mi istiyorsunuz? İşte "Analiz vergisi„ !

Mebuslarımıza halk efendimiz anlattı: Köylüden, maliye tahsil şubelerimizin, vergi ko misyonlarımızın, malî müte hassıslarımızın bilmediği, hi bir kanunda adı, hiç bir kan kitapta yeri olmıyan böyle b vergi alıyorlarmış!

Milletvekillerimiz, veren sormuşlar, ne olduğunu bi miyor! Alana sormuşlar, o d öyle!..

Aklımıza bir fıkra geldi Eski Osmanlı valilerinden bir tâyin edildiği vilâyete gidince şehrin ileri gelen mümessille rini kabul edeceği gün, oda sına bir keçi bağlamış ve ken disi de masasının başına ge çip kurulmuş.

Maksadı, her gittiği yerde —bugünkü tâbirile— yiyiciliğ dolayısiyle azledildiği için, he men faaliyete geçmek ve Al lah ne kısmet etti ise ceb indirmek!

Evvelâ içeriye giren Türk heyetine sormuş :

— Bu nedir?..

Hep bir ağızdan cevap ver mişler :

— Keçi!

Vali Beyfendi Hazretleri ağır ağır başlarını sallamışlar

— Bilemediniz... Beş yü altın ceza toplayıp getirecek siniz!

Arkadan Arnavut heyet girmiş :

— Bu nedir?

— Keçi!..

— Bilemediniz... Üç yü altın ceza toplayıp getireksi niz!

Arkadan, Arap heyeti, Er meni heyeti, Rum heyeti, bi rer birer cezalarını giyinip çıkmışlar.

En son içeri giren Yahud heyetine Vali Beyfendi Haz retleri, odanın bir köşesind bağlı duran keçiyi gösterip aynı suali sormuş :

— Bu nedir?..

Çatal sakallı, ihtiyar bi Yahudir, bir adım ileri atıp :

— Efendimiz, demiş, b bir Allahin belâsidir.. Ne ol duğunu kimse bilmez!.. Unu için, emrediniz de ne ceza ve recaksak verip yidelim!

Merak ediyorum: Asırlarca sonra Türk köylüsüne musal lat olan bu Allahın belâsı sa kın "Analiz vergisi„ olmasın

Akbaba

LÂSTİK DALGASI

Hep sıcak dalgası, soğuk dalgası yahut deniz veya kadın dalgası olmaz ya.. Asıl ticaret denizinin dalgaları da, dalgalanışları da olur. Günün Fuat Köprülü - Adnan Menderes meselesinden sonra en mühim olayı, işte böyle bir dalgadır : Lâstik meselesi..

Bu iş hakkında mevcut malûmatı kendi kendime bir hülâsa ettim : Ticaret ofisi lâstik tamir tekelini (yani inhisarını) Rüştü Diktürk isminde bir yurttaşa havale etmiş. Piyasadan hurda lâtikleri ayrıca Kızılayın haberi olmadan her mânasiyle Kızılay menfaatine toplamış. Kauçukları da bu zata vermiş. Yapılan hesaplara göre bu zat taahhüdünden yirmi beş misli fazla lâstik tamir etmiş ama tabiî aynı kauçukla.. Benim için yapılacak iş Bay Rüştü Diktürkü bulup meseleyi kendisinden anlamaktı.

Yanmış lâstik kokuları arasında şişman bir zatı gösterdiler.

— Kiminle teşerrüf ediyorum? dedi.

— Görünmiyen Adam, dedim, bir gazeteci!.

Bay Rüştü Diktürk duraladı :

— Görünmiyen mi? Öyleyse sizi bir yerden tanıyacağım...

Sonra sordu :

— İnşallah Vakit gazetesinden değilsinizdir..

— Hayır.. Akbaba muhabiriyim. Sizinle şu lâstik meselesi hakkında görüşmek istiyorum.

— Hay hay, görüşelim. Yalnız şunu hatırlatayım : O mesele bir lâstikli iştir. Söz uzar gider ha...

— Merak etmeyin, ben kısa keserim!.

— Aman, kesmeyin. Zaten türlü söz ediyorlar, başımıza bir de kesik lâstik çıkmasın..

— Sizin tamir ettiğiniz lâstikleri kullananlar oluyor mu ?

— İster istemez kullanacaklar bayım. Tabiî isterler ama, galiba istifade etmesini beceremiyorlar.

— Ya.. İhtimal şikâyetler de o beceriksizliktendir.

— Hiç şüphe etmeyin. Bu defa kendilerine bu lâstiklerin nasıl kullanılacağı hakkında bir reçete dağıttırdık. Belki işlerine yarar diye..

— Nedir bu reçete?

— Efendim, malûmu âliniz, elimizdeki imkânlara göre her şeyin nazik tarafları var. Lâstiklerimiz de bazı itinalı şartlara tâbi tutulmak lâzımgelir..

— Hakkınız var.

— Meselâ : Her lâstik beş yüz kilometre yaptıktan sonra mutlaka bir soğuk banyo yapmalı..

— Farzedelim İstanbuldan Edirneye giden bir kamyon...

— Anladım efendim, ama, yerli lâstik bu kadar olur, yanında su götürsün! Sırtında taşıyacak neğil ya. Kamyona yükleyecek, sonra, mutlaka iki yüz kilometrede bir lâstiklerin yerleri değişmeli. Yükler arabalara dört lâstiğe güzelce ağırlığı taksim olacak şekilde dikkatlice yerleştirilmeli.. Taşlık yollarda on beş, asfalt yollarda yirmi kilometreden hızlı gitmemeli. İç lâstikler az şişirilmemeli ama, çok da şişirilmemeli.. Tabii bizim şoförler bunların hiç birine riayet etmezler..

— Fena değil, bu şartlara göre sizin lâstikler Türkiyenin ancak bazı yerlerinde ve senenin bazı günlerinde kullanılacak demektir.

— Tabiî. Bu da zaten otomobil lâstiği, çarık değil..

— Peki ama dışarıdan gelen lâstikler böyle şartlara bağlı mı?

— Bağlı değil ama pahalı.

— Sonra, sizin hakkınızda tahkikat yapılıyormuş.

— Tahkikat benim hakkımda değil, ofis hakkında yapılıyor. Ben mukavele yaptım. Mukavele şartlarına göre hareket ediyorum.

— Beş yüz lâstik yerine bilmem kaç bin lâstik yapmanız da mukavelenizde yazılıdır ?

— İnsanlar nankördür zaten bayım, iyilik yaramaz ki!.. Ben aldığım kauçukları karaborsaya satmıyorum ya, yine şoförlerin lâstiklerini tamir ediyorum. Onlar bana teşekkür edecek yerde şikâyet ediyorlar. Sorarım size : On lâstiği tamir etmek mi iyidir, yoksa aynı kauçukla bin lâstiği mi ? Böyle yapınca yüz şoför işsizlikten kurtulmaz mı?

— Vallahi azizim, yerden göğe kadar hakkınız var. İnsaniyetinize diyecek yok! Ama gelin görün ki müfettişlerle halk sizin düşüncelerinizi anlamıyorlar !

Bay Rüştü Diktürk hazin hazin gülümsedi :

— Anlayamazlar da ondan! İyilik daima hakikat gibi geç anlaşılır. Ben vazifemi yaptığıma inanıyorum. Eğer kusurum varsa bu da sırf yine şoförlerin haline acıdığımdandır.. Düşündükçe sinirleniyorum. Amerikalıların kaba saba, dağa taşa çarpsan bozulmaz lâstikleri yerine narin, nazik, çıt kırıldım, kibar lâstikler yapıyoruz da yine bizimkilere yaranamıyoruz. Bay gazeteci, Allah rızası için söyleyin, dünyanın neresinde bukadar ince, bu kadar itinaya muhtaç yani zarif ve güzel lâstik vardır?

Adamcağızın hakkı vardı. Verdiği malûmat için kendisine teşekkür ederek ayrıldım. —**Görünmiyen Adam**

— **Bir kız, bir oğlanı kaçırmış.. Ne dersin ?**
— **Ne diyeyim ?.. Kaçırmış !**

Gazetelerden: Hamam ücretleri 250 kuruşa çıkarıldı.

— Çuluk çucuk boyle nereye madam Salamon?..
— Hamama...
— Maşalla maşalla... Kocanin işleri yolunda demek!..

Hikâye :

YAZA VEDA!

Geçen yılın yine bu zamanlarında idi. Plâjdan dönüyorlardı. Genç kızın üzerinde beyaz ketenden bir elbise vardı. Elinde kenarı geniş bir hasır şapka tutuyordu. Adımlarını dans eder gibi ahenkli hareketlerle atıyordu. Denizin vücuduna bağışladığı tazelik ve ferahlık kadar ruhuna da neşe ve rahatlık verdiği pek belli idi. Yüzünde hiç bir endişenin, şüphenin gölgesi sezilmiyordu. Dudaklarında durmadan saadet ve bahtiyarlığın çiçekli tebessümleri açılıyordu.

Yanındaki delikanlının sonsuz sevgisinden emindi. Hayatın hiç bir zevkini, şu anda kendisile değişmiyeceğini pek iyi biliyordu. İnce bilekli kolunu Erdoğan'ın damarları hafifce şişmiş sert adaleli koluna sımsıkı sarmıştı.

Beyhan bir aralık sordu:

— Yavrum, kaç trenine gidiyoruz ?.

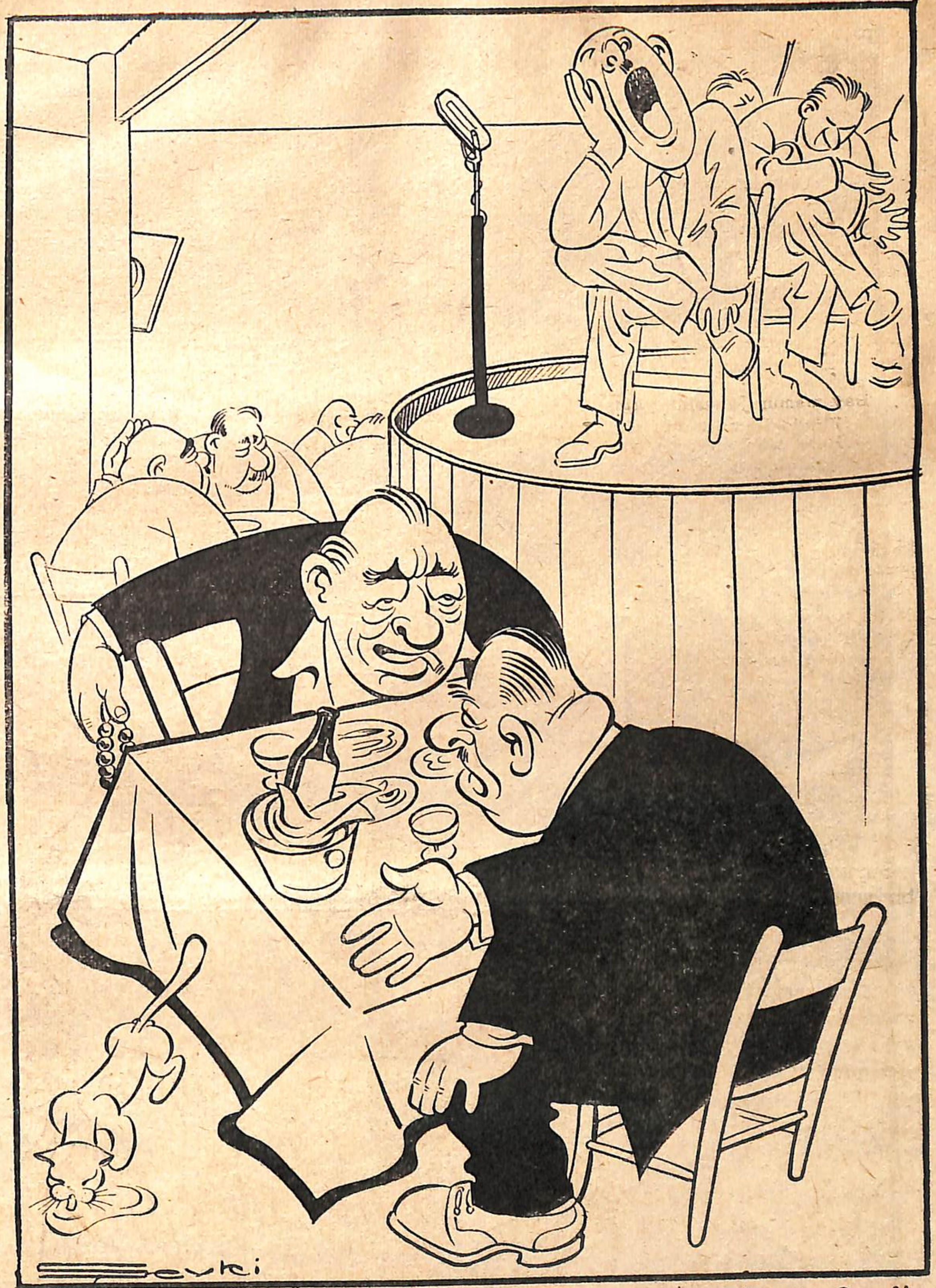
Marmara açıklarından kopup gelen sertçe bir rüzgâr havalandırdığı için bu cümlenin her kelimesini ayrı ayrı işidememişti. Fakat Beyhan'ın «Yavrum!» deyişinde sevginin en kuvvetli nağmelerinden örülmüş bir ahenk sezmişti.

— Zannederim, altı otuz beşe yetişeceğiz.

Küçükçekmecenin kırçıl tepeciklerinin arkasında toplanmış turuncu kümeler ufka yaklaştıkça koyulaşıyorlar ve nihayet bir kızıl merkez'in etrafına kadar uzuyorlardı.

İki genç iki üç dakika kadar durup gurubu seyrettikten sonra başlarını bir an geriye çevirdiler. Deniz, hafif çırpıntılı bir tavır takınmıştı. Kıyıya çarpan dalgalar, dönüp tekrar ucsuz bucaksız yurtlarına giderlerken en sivri noktalarını beyaz birer köpükle süslemekten geri kalmıyorlardı.

* * *

Hanende — Söylesem tesiri yok, sussam gönül razı değil, medeeeet... Oooof!
Sarhoş — Yanlış mı geldik dersin?.. Milletvekillerine dert anlatıyorlar galiba!.

Girdikleri vagon çok tenha idi. Artık herkes kumdan, güneşten ve tuzlu sudan hevesini almıştı. İleriye doğru bütün heybetiyle uzanmış trene istasyondan ancak kırk elli kişi binmişti. Fakat onlar büsbütün başbaşa kalmak istiyorlardı. Tek kanapeli son kompartımanı tercih ettiler. Bu dünyadan ayrı, bütün insanlardan uzak bir diyarda imişler gibi birbirlerine sokulmuşlar hiç konuşmuyorlar, yanlız susuyorlar ve düşünüyorlardı.

Tren şurada burada duruyor, lokomotif ohluyor, pufluyor, zaman zaman çığlığı basıyordu. Erdoğanla Beyhan onların hepsine lâkayt, başları birbirlerine dayalı, yanakları yekdiğerininkilere yapışmış, elbiselerinin altından vücutlarının teati ettikleri ılıklığın verdiği rehavetle derin bir vecd içinde uyukluyor gibiydiler.

Genç kız bir an, âdeta bir rüyadan uyanır gibi davrandı :

Denizyolları Umum Müdürüne Açık Mektup

Baş tarafı 2 nci sayfada

— Vermemişsiniz!

Hanımefendi, acı bir sesle:

— Evet, dedi, vermedim.. Yalan söylüyorum.. Halimden de belli değil mi?..

Ve yürüdü...

Arkadan, derisi elbisesinden eski bir ihtiyar çıktı. Elinde, içi boş bir camlı kutu. Galiba kurabiye filân satıyor..

Bay memur yakasına yapıştı:

— Elindeki camekânın bileti...

— Buna bilet alınır mı yahu?..

— Çok söylenme.. On beş kuruş vereceksin!

— Vallahi yok!

— Dinlemem.. Devlet bize hazine hukukunu muhafaza etmemiz için maaş veriyor!

Yol tıkandı, kalabalık homurdandı, ihtiyar ağladı ve bay memur biraz daha hiddetlendi!

Derken, uzaktan annemle refikam göründü. Biribirimize gülümsiyerek gözlerimizle selâm verdik. Çıktılar, geçtiler, yanıma geldiler.... ve... ve bir kaç adım sonra bay memur da tepemize geldi:

— Biletiniz?..

— Çıkarken verdim...

— Siz iki kişisiniz!

— Evet, iki tane verdim...

Beni görünce, miktarı arttırdı:

— Üç kişisiniz!

Kaşlarımı çattım:

— Ben bu vapurla gelmedim...

— Öyleyse geliniz, bilet toplıyan memura söyleyiniz...

Sinirlerimin zincirleri halka halka kopmıya başlamıştı:

— Sizi şikâyet edeceğim bay memur, dedim, lûtfen bana hüviyetinizi veriniz...

Birden şaşırdı, dişleri, yumrukları kısıldı:

— Vermiyeceğim...

— Yok, dedim, alacağım.. Siz, bütün haysiyetli insanları, bilet hırsızlığile köprü üstünde teşhir edemezsiniz!

Ve bir polis memuru çağırıp rica ettim:

— Lûtfen bu adamın hüviyetini alınız!

Bay biletçi, birdenbire şahlandı:

— Vay.. İşidiyor musunuz?.. Bana adam diyor, bana adam diyor! Bana adam diyor!

Gülümsiyerek özür diledim:

— Affedersiniz, ben sizi adam sandım.. Değil misiniz?

Evet, bu adamın ismi şimdi defterimdedir, Sayın Yusuf Ziya Erzin... Belki kendisine ders olur ümüdiyle buraya yazmıyorum.. Eğer öğrenmek arzu ederseniz, telefonla kulağınıza fısıldarım efendim.

Çimdik

— Erdoğan, dedi, ne zaman Ankaraya gidiyorsun!.

Delikanlı gözlerini açmadan cevap verdi:

— İnşaallah, haftaya!..

Beyhanın ruhu acayip bir acı ile burkuldu.

— Ah, dedi, Erdoğan Ankaraya gitmeseydin de burada kalsaydın.. Belki kazancın oradaki kadar yüksek olmaz ama, bütün zamanımız hep birlikte geçer.. İhtimal babam da bu işte mühimce bir rol oynıyabilir.

Delikanlı hafifçe güldü:

— Beyhan, diye cevap verdi, senin neden üzüldüğünü bir türlü anlıyamıyorum.. Yoksa bana altı yedi ay kadar bir müddet için itimadedemiyor musun?.. Eğer tasavvurlarımı tatbikat sahasına koyabilecek olursam, elime epeyce bir para geçecek.. Onu sermaye yaparak İstanbulda büyük işlere girişebilirim.. Kimseye minnet etmeden yuvamızı kurar, mesut yaşarız.. Yüzde bir ihtimal, plânım tahakkuk etmedi diyelim..

— Haydi alalım kocacığım.. Kış geldi demektir, bak şimdiden titriyorsun!

Seni alır Ankaraya götürürüm.. Evli bir kadının ebediyen annesinin babasının yanında kalmasına bu asırda imkân var mı?.. Mademki birbirimizi seviyoruz... Nerede olsak ömrümüzün bahtiyarlıkla geçeceğinden şüphe etmiyorum..

Tekrar sustular. Birden Beyhan bir atmaca hızı ve heyecanile nişanlısının boynuna sarıldı. İki kalb aralarındaki ince iki et ve kemik duvardan coşkunluklarını birbirine aşılayarak çarptılar, çarptılar.

***

Bu yıl da aynı ayın aynı günlerinden birinde Küçükçekmeceden kalkan tenha bir trende onlar dünyadan ayrı, yabancı gözlerden uzak bir köşede birbirlerine sokulmuşlar, hiç konuşmuyorlar, susuyorlar ve düşünüyorlardı.

Bir kompartimanda Beyhan ile başka bir delikanlı öbür kompartimanda Erdoğan ile başka bir genç kız!

A. Hidayet Reel

Apaş Kız!

Tefrika No. 30

Yazan : A. H. REEL

Dedikten sonra bileğinin tersini tekrar yüzüne, bu sefer daha yakın olarak, yaklaştırdı :

— Sahi, dedi, altıya çeyrek varmış.. Kolumda kordelâ gevşemiş. Saat te dönmüş.. Onun için yanılmışım..

— E.. e.. y.. yavaş yavaş davranıp kalkmalıyım..

— Acelen ne?

— Arkadaşlara yedi için söz verdim.

— Daha çok vakıt var.. Her halde randevun Beyoğlundadır.. Bir otomobile atladın mı beş dakikada inersin.. Oh.. Bak şurada ne cici cici yatıyoruz.. Ne tatlı tatlı vakıt geçiriyoruz. Seninle böyle baş başa ve yan yana kaldığım zamanlar o kadar sayılı ve az ki.. Zıpzıp'ım, yavrucuğum sana doyamıyorum..

Bedia vücudunun üst kısmını yastıktan hafifçe kaydırarak kollarile Zühtünün belini kavramış, dişlerini hafifçe koluna geçirmişti.

Zühtü birden silkindi :

— Ulan, diye bağırdı, şu canımı yakmaktan ne zevk duyarsın bilmem.. Yine köpekliğin tuttu galiba.. Karşındakini öküz gönlü softan mı sandın?

Bedia, Zühtünün kollarını ellerile itti. Başını geriye çekti, yüzünü yatağa dayadı. Homurdanır gibi söylendi :

— Allah aşkına gider ayak yine sinirlerimi oynatma.. Ben, o zavallıya böyle şeyler mi yapıyorum sanıyorsun..

Zühtü komodinin üstünde duran paketine ve kibrit kutusuna uzandı, bir sigara yaktı :

— Huylu huyundan vazgeçer mi, dedi, ona da yaparsın, bana da yaparsın, şuna da yaparsın..

— Ha.. Ben kendi isteğimle Hafızı buraya kabul ediyorum öyle mi?

— Önce sırnaşıp onu enseleyen sen değil misin?

— Bir dakika bile böyle bir şey düşünmedim.. O gece bana yaptığın muameleyi hatırlıyorsun.. Adam nezaket etti, beni teselliye çalıştı, ahbap olduk.. Sonra bu münasebetin devam etmesini zorlayan sen oldun!

— Ulan, bize mutlaka biri lâzımdı.. En zararsızını seçmek icabediyordu. Parası az olmasına rağmen bunun için onu intihabettim. Hem adamın saflığı, aptallığı hoşuma gidiyor..

— O halde, neden böyle kinayeli, lâstikli lâflar ediyorsun?

YENİ ROMANIMIZ

Meğer Sevmek!..

«Apaş Kız» bir kaç haftaya kadar bitiyor. Yeni romanımızın adı :

Meğer Sevmek!

tir. Bu romanın kahramanları arasında :

— **Meğer sevmek ne hoş şeymiş!** diyenler olduğu gibi,

— **Meğer sevmek ne boş şeymiş!** diyenler de vardır.

Yeni romanımız, bir baba - oğlun aynı kıza karşı gösterdikleri derin ve sonsuz aşkı tahlil ederken bu sevgi yarışı yüzünden aralarında iktısadî ve siyasî sahada cereyan eden mücadeleleri de göstermektedir.

Romanın mühim bir kısmı İstanbulun tanınmış eğlence ve sefahet yerlerinde geçmektedir.

— Keyfimin kâhyası mısın.. İstediğim gibi konuşurum, ağzıma kenet mi vuracaksın!

Zühtü, sol elile yorganı kaldırdı, sağ ayağını yere bastı, karyoladan inmeğe teşebbüs etti. Bedia onu gömleğinin eteğinden yakaladı :

— Hayır, dedi, bırakmam.. Mademki yedide randevun var.. Altı buçuğa kadar burada kalacaksın.. Beni bir parçacık olsun seviyorsan hatırımı kırma ne olur.. anlamıyorum, niçin benden çarçabuk ayrılmak, kaçmak istiyorsun.. Eğer, nefret ediyorsan, açık söyle.. Öyle olduğu halde yine seni sevmekten vazgeçerim sanma.. Fakat bu şüphe kurdu beni öldürüyor.. Bunca zamandır beraber yaşadığım kadını başkalarının kucağına atmaktan zevk duymana hiçbir mâna veremiyorum..

— Canım; yine traşa başlama, Allah aşkına :

— Yavrum, neden bana hep fena muamele ediyorsun? Ama, belki ben herkese yaptığımın cezasını çekiyorum.. Bütün âleme dilim çıkıyor, elim kalkıyor da sana gelince âdeta kuzu kesiliyorum. Ah.. birçk şeyler söylemek istiyordum.. Fakat öyle beteldin ki aklım, fikrim darma dağın oldu.

— Yahu, ne yapayım elimde değil, ben sevdiğimi böyle hor kullanırım..

Bedia, birden yataktan fırladı. Yarı çıplak Zühtünün boynuna atıldı. Pembe kombinezonundan, göğsünün ve kalçalarının yuvarlaklığı yarı şeffaf bir camın arkasından görünüyormuş gibi müphem ve dalgalı şekilde belli oluyordu. Mevzun ve muntazam bacakları tamamile meydanda idi. İri yeşil gözleri deminki hoşnutsuzluk ve ümitsizlik izleri yerine sevinç parıltılarile dolmuştu. Ağzını delikanlının dudaklarıda yaklaştırdı. Heyecandan nefesi kesilerek :

— Gel, dedi, seni öpeyim.. Demek beni bir parça olsun seviyorsun ha..

Zühtü hafifçe yüzünü buruşturdu, içinden «Fazla yüz vermeğe gelmez!» diye düşündü.

Bedianın başını hafifçe iterek :

— Haydi Allah aşkına yine sulanmaya başlama, dedi, sen Türkçe anlamıyor musun, işim var.. Birkaç saat şurada hoşça vakit geçirdin.. Sonunda zehretmeğe kalkışmasana !..

Bedia, kalkmışken kendini tekrar yatağa attı. Başını yastığın arasına soktu. Hafiften yükselen hıçkırıkları loş odanın içinde belli belirsiz akisler yapıyordu. Zühtü, sigarasını söndürdü. Koltuğun üzerine evvelce katlıyarak koymuş olduğu pantalonunu alıp bacaklarına geçirdi. Gömleğini giydi. Kıravatını bağlarken Bedianın yeniden sükûnet bulmak üzere olan sesi işitildi:

— Zıpzıpcığım, şekerim, ne olur, biraz daha otur, gitme.. Bak sana söyliyeceğim neler var..

Zühtü, hırsla boyunbağını çekip attı. Sinirli sinirli yatağın yanındaki koltuğa çöktü;

— Söyle bakalım.. Ama, bin dereden su getirip uzatma.. Çabuk söyle..

(Arkası var)

PARFÖM SOLİD MODERN VE CAZİP ESANSLARIN HÜLÂSASIDIR. KOKULARI SABİTTİR PARFÜMERİ DÜKÂNLARINDAN ARAYINIZ

TÜRKİYE İŞ BANKASI

Küçük Cari Hesaplar

1945 İKRAMİYE PLÂNI

Çekilişler:

29 Sonkânun, 2 Mayıs, 24 Ağustos, 1 Sonteşrin tarihlerinde yapılır.

1945 İKRAMİYELERİ

adet ARSA (*İstanbul'da Büyük Yalıda. Ada; 164, Parsel No. 4, 923 m²*)

1	adet	2000	liralık	= 2000. —	lira
3	„	1000	„	= 3000. —	„
4	„	500	„	= 2000. —	„
10	„	200	„	= 2000. —	„
25	„	100	„	= 2500. —	„
100	„	40	„	= 4000. —	„
150	„	20	„	= 3000. —	„
300	„	10	„	= 3000. —	„

Türkiye İş Bankasına para yatırmakla yalnız para biriktirmiş ve faiz almış olmaz aynı zamanda talihinizi denemiş olursunuz.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yediriniz. Taklitlerinden sakınınız.

Necati ismine dikkat

Bahçekapı: SALİH NECATİ

Evli bir genç bayan nasıl GÜZELLEŞTİ VE MES'UT OLDU?

Bayan G...

"Yalnız bir ay evveline kadar cazibesizis ve kıymetsizdim" diyor.

25 yaşında idim. «Bir kenara bırakılmaktan» korkmağa başlamıştım... Sık sık dans salonlarına devam etmeği tecrübe ettim. Fakat hiç bir erkeğin nazarı dikkatini celbedemiyordum. Henüz evlenmiş benden genç bir arkadaşım bana bir sır tevdi etti: «Erkeklerin takdir nazarlarını çeken taze, nermin ve açık bir cild ve şayanı perestiş bir tendir. Bu yeni ve şayanı hayret güzellik reçetesini sen de tecrübe et» dedi. Şimdi zevcimi ilk nazarda takdir ettiği göz kamaştıran bir tazelikteki genç ve nermin tenim olduğunu itiraf ediyor.

Yaptığım şudur:

«Her akşam, yatmazdan evvel cild gıdası olan penbe renkteki Tokalon Kremini kullandım. Terkibinde, bütün dünyada meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşf ve cild hüceyrelerinden istihraç edilmiş kıymetli bir unsur vardır. Siz uyurken o, cildi besler ve güzelleştirir. Sabahları da yağsız beyaz renkteki Tokalon Kremini kullandım. Birkaç gün zarfında cildim, kadife gibi yumuşak, gül yaprağı gibi taze ve nermin bir hal aldı, açık mesamelerim sıklaştı ve siyah noktalarla gayri saf maddeler kayboldu.»

Erkekler **SİZİ** cazip ve sehhar buluyorlar mı? Aksi taktirde hemen bugünden cild gıdası olan Tokalon Kremini kullanarak letafetinizi arttırınız ve teninize hayat ve taravet veriniz. Tokalon kremlerini, cild için besleyici hiç bir unsuru ihtiva etmiyen âdi güzellik kremleri ile karıştırmayınız.

7000 SENE EVVEL

Meşhur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldani medeniyetinde biranın büyük bir yeri oldugunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

OOO

BUGÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 SENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir.

KIŞ HAZIRLIĞI

Herkes kışı nasıl karşılıyor, bilmem. Fakat ben, manto, şapka, iskarpin ihtiyacına karşı şimdiden en sağlam tedbiri aldım: Çantamda bir tane MİLLÎ PİYANGO bileti var!

Sahibi ve neşriyat müdürü: Yusuf Ziya ORTAÇ

Basıldığı yer: İbrahim Horoz Basımevi

Dünya Karikatürleri

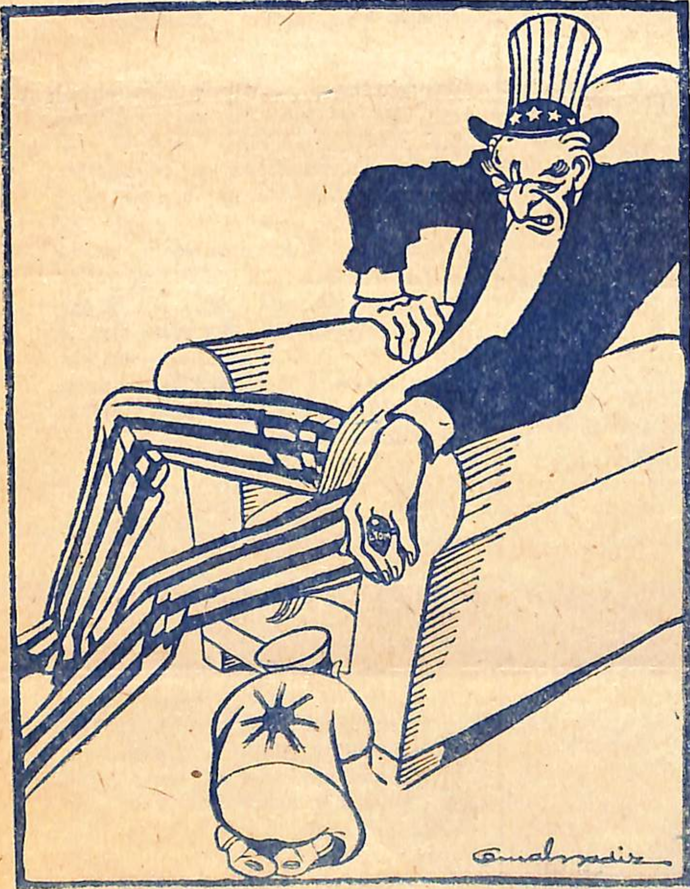

Doktor — Kocanız kaç yaşında?
Kadın — Benden bir yaş büyük!
Doktor — Siz kaç yaşındasınız?
Kadın — Kocamdan bir yaş küçüğüm!

Yargıç — Demek kasayı kırdığınıza pişman olduğunuzu söylüyorsunuz.. Öyle mi?.

Suçlu — Evet Bay Yargıç, içerisinde bir metelik bile yokmuş!

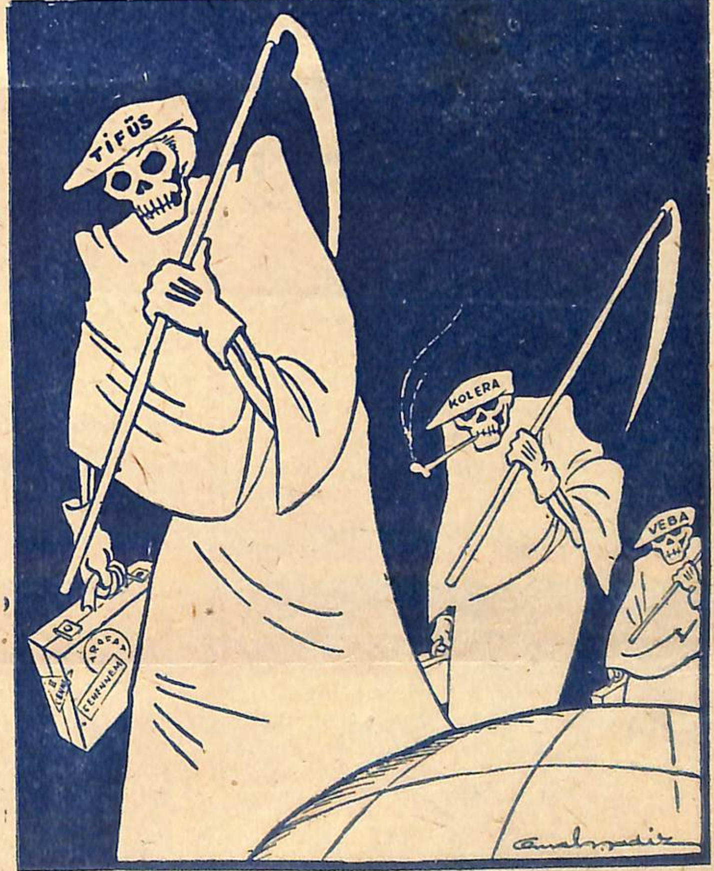
HAFTANIN SEÇME KARİKATÜRLERİ

Yirminci asrın Süleymanı — Seni beşinci derecede devlet yaptım!..

Japonya — Teşekkür ederim ekselâns!.. Bense sıfırı tükettiğimi sanıyordum!..

— Cumhuriyet —

Harb sonu dünyasının ilk turistleri!..

— Cumhuriyet —